

[Finansministeren.]

for at rette op på finansministeriets folio-konto. Dette spørgsmål mener jeg at jeg delvis har svaret på i mine bemærkninger til den ærede konservative ordfører. Jeg skal dog supplere mine udtalelser, for så vidt angår optagelsen af byggelån, idet det forekom mig, at det ærede medlem var inde på en højst ejendommelig betragtning, da han sagde, at jeg som finansminister ganske rolig og uden nogen som helst kontrol kunne trække millionbeløb og give dem ud til boligstøttelån, hvis det passede mig. Jeg er ikke ganske sikker på, det er korrekt citeret, men tankegangen er sandsynligvis så nogenlunde den, jeg har refereret. Jeg må heroverfor gøre det ærede medlem opmærksom på, at der er givet ministeriet ganske bestemte bemyndigelser på dette område, og det er hidtil hvert år ved lov blevet fastlagt, hvor store beløb der måtte disponeres over til udlån i henhold til boligstøttelovgivningen. Det er rigsdagen, der har vedtaget disse love og fastsat, hvilke beløb der måtte anvendes, og på hvilke vilkår midlerne måtte udlånes. Jeg er naturligvis iøvrigt enig med det ærede medlem i, at udbetalingerne af boligstøttelån må tages med i betragtning, når vi diskuterer pengepolitik og anvendelsen af Marshallmidlerne i nationalbanken.

Det lange principielle foredrag, som det ærede medlem hr. Funck Jensen holdt, skal jeg ikke i enkeltheder polemisere imod. Det ærede medlem mente at kunne fastslå, at det, det danske socialdemokrati stiler efter, er den totalitært dirigerede stat med statsdirigeret erhvervsliv og åndsliv. Det ærede medlem ved, at han her gør sig skyldig i en uvederhæftighed; han ved også, at det danske socialdemokrati må ønske og altid vil stille efter at bevare den mest ubetingede åndsfrihed.

Det ærede medlem og hans parti karakteriseres derved, at de helt og afgørende stiller sig udenfor alle saglige forsøg på at klare øjeblikkets problemer og vanskeligheder. Med en demagogi, som kun er overtruffet af kommunisterne i dansk politisk agitation, forbeholder de sig retten til ubeherskede angreb på alle, som tager et ansvar og gør et ærligt arbejde, medens de selv nøjes med at henvise til en formentlig fremtidig idealstat, hvor, som det ærede medlem siger, det enkelte menneske, bortset fra invalider og abnorme, kan klare sine egne sager, kan leve på eget ansvar. Det ærede medlems parti skubber enhver form for samfundssolidaritet fra sig og bekender

sig til den mest rendyrkede kapitalistiske liberalisme, man kan tænke sig.

Dette kom også til udtryk i det ærede medlems slutbemærkninger, og det ærede medlem siger, at man — hvis jeg må citere —

„ad dette spor“

— dette spor er tidligere omhyggeligt forklaret som det rette spor —

„vil nærme sig målet: retsstaten, det vil sige staten uden skatter på arbejde, forbrug og opsparing, og staten uden understøttelser, staten, hvori den enkelte kan blive virkelig fri, virkelig selvhjulpet“.

Her i dette program er der noget for enhver, og ingenting for nogen som helst. Jeg kvier mig ved at sige det, men jeg kan ikke frigøre mig for den tanke, at således som nazismen appellerede til alle kredse og gav løfter til alle, således synes desværre retsforbundet — uden at dette parti naturligvis bekender sig til eller kan sammenkædes med diktaturets tanke — at basere sin agitation på hemningsløse og letsindige løfter til alle sider, løfter, som, hvis de skulle indfries, ville placere os i et samfund med elendighed for de svageste og de besiddelsesløse.

Det ærede medlems slutbemærkning, hvorefter han ikke kan medvirke til de foreliggende lovforslags gennemførelse, fordi de ikke kan betegnes, som det ærede medlem sagde, som et led i den linie, retsforbundet følger, var overflødig efter det ærede medlems tale. Retsforbundets linie er ansvarløshed og billig propaganda. Den linie kan næppe mange i denne sal bygge lovforslag på.

Der er af det ærede medlem hr. Alfred Jensen — som ikke har villet bryde sine traditioner — stillet et forslag til dagsorden. Det går ganske enkelt ud på, at man undlader at opkræve statsindkomstskatten for et kvartal af skatteydere med skattepligtige indkomster på 7 000 kr. og derunder. Jeg forstår ikke rigtig, hvorfor det ærede medlem nu standser så brutalt ved denne grænse. Er det da ikke lidt uretfærdigt overfor den skatteyder, hvis skattepligtige indkomst er f. eks. 7 010 kr.? Som forslaget imidlertid ligger, vil det betyde et indtægtstab for staten på ca. 45 mill. kr. Det ærede medlem hr. Alfred Jensen trøster sig jo imidlertid nok med, at det ikke bliver vedtaget. Jeg kan såmænd godt forstå, at det er fremsat. Den slags bør da ikke overlades til de Lyngby-konservative alene. Eller til retsforbundet.